

BİREYSELLEŞME VE YALNIZLAŞMA KISKACINDA İNSAN

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “**Hep birlikte Allah’ın ipine sımsıkı sarılın, bölünüp parçalanmayın.**” (Âl-i İmrân 3/103)

Aziz Kardeşlerim!

İçinde yaşadığımız modern çağ, insanoğluna maddi anlamda pek çok imkân sunsa da onu ruhsal bir boşluğa ve derin bir yalnızlığa sürüklemektedir. Mesafe tanımayan iletişim araçları, akıllı teknolojiler ve hayatı kolaylaştıran yapay çevreler, ne yazık ki insanı mutlu etmeye yetmemektedir. Büyük bir tezatla, iletişim kanallarının bu kadar arttığı bir dönemde, insanlık tarihinin en derin yalnızlık krizlerinden biri yaşanmaktadır. İnsan modern dünyada günden güne bireyselleşmekte, kalabalık siteler, devasa plazalar ve milyonluk şehirler içinde kimsesizleşmektedir. Bizi birbirimize bağlayan manevi köprüler yıkılmakta, insan tek başına kaldığı bu dünyada ruhsal bir girdabın içine sürüklenmektedir.

Değerli Kardeşlerim!

İnsanı bu bireyselleşme kiskacına alan en büyük etken, kalıcı olmayan dünya nimetlerine aşırı bağlanma ve bencilliktir. “Önce ben” diyen, kendi menfaatinden başka hiçbir şeyi gözetmeyen, “nemelazımcılık” zihniyeti, toplumun temel taşlarını yerinden oynatmaktadır. Sanal dünyanın yapay beğenileri, dijital ekranların arkasına saklanan sahte arkadaşlıklar, insana sahte bir sosyallik hissi vermektedir.

Muhterem Mü’minler!

Yalnızlık ve kimsesizlik insana özgü bir hal değildir; çünkü insan sosyal bir varlıktır ve ömrü boyunca bir çevreye muhtaçtır. Üzüntü ve kederlerimiz paylaşıldıkça azalır, sevinçlerimiz ise paylaşıldıkça çoğalır. Dinimiz İslâm, bizi birbirimize kenetlenmeye davet eder. Komşuluk hakları, sıla-i rahim, akrabalık bağları ve cemaat ruhu, bizi içine düşüğümüz bu bireyselleşme kiskacından kurtaracak yegâne çarelerdir.

Muhterem Kardeşlerim!

Bu gidişatı tersine çevirmek, modern dünyanın sunduğu yalnızlık dayatmasına karşı durmak bizim elimizdedir. Kurtuluşumuz, cami ile hayat arasındaki bağı yeniden inşa etmekten geçmektedir. Omuz omuza durduğumuz namaz saflarını, gönül dünyamıza ve sokaklarımıza taşımalıyız. Evlerimizi sadece birer barınak değil; sevgi, sohbet ve merhametin paylaşıldığı birer huzur yuvası haline getirmeliyiz. Çocuklarımıza dijital dünyadan daha güzel ve samimi bir aile iklimi sunmalıyız.

Çevremizdeki kimsesizlerin, yaşlıların, mahzun gönüllerin kapısını çalmalı, onlara yalnız olmadıklarını hissettirmeliyiz. Unutmayalım ki, bir yetimin yüzündeki tebessüm, bir yaşlının duasındaki samimiyet, bizi modern çağın getirdiği tüm buhranlardan koruyacak en büyük zırhtır.

Rabbimiz bizleri birlikten, beraberlikten ve kardeşlik şuurundan ayırmasın. Bizleri bencilce yaşamaktan koruyup, birbirinin derdiyle dertlenen hakiki Mü’minlerden eylesin.

Hazırlayan: Ercan HÜSEYİN

Kur’an Kursu Öğreticisi

GÜMÜLCİNE S. MÜFTÜLÜĞÜ